

Dosarul nr. 3ra-304/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud: E. Balan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Garbuz, A. Ciobanu, Iu. Grosu)

ÎNCHEIERE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Aliona Miron
Victor Boico

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Magistrala” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 17 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost casată parțial hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și a fost emisă în partea casată o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă:

La 28 martie 2019 SA „Magistrala” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că a fost supusă unui control fiscal prin metoda verificării tematice privind corectitudinea calculării și declarării TVA pentru perioada 01 ianuarie 2018 - 30 septembrie 2018, iar, în urma controlului Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a întocmit Actul nr. 5-687709 din 06 decembrie 2018, în care a indicat că a avut loc diminuarea TVA, nerespectarea modului de întocmire și prezentare a dărilor de seamă fiscale, neachitarea în termen a TVA și neinformarea organului fiscal despre sistarea activității subdiviziunii.

A menționat că, în temeiul art. 216 alin. (8) din Codul fiscal, a prezentat argumentele dezacordului cu Actul nr. 5-687709 din 06 decembrie 2018, întocmit de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, fiind anexate actele necesare.

A indicat că la 23 ianuarie 2019 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, a emis decizia nr. 219/89 asupra cazului de încălcare a

legislației comisă SA „Magistrala”, prin care s-a constatat încălcarea prevederilor art. 161 alin. (8), 97 alin. (3) și (5), 101 alin. (1), 187 alin. (5), 102 alin. (1) și (10), 108 alin. (5) și 115 alin. (2) din Codul fiscal, iar, în rezultat s-a decis încasarea la buget a TVA diminuate cu suma de 242 844 de lei și majorarea de întârziere pentru neachitarea în termen a TVA în sumă de 14 238 de lei. Totodată, a fost aplicată amenda în sumă totală de 105 137 de lei, compusă din amenda pentru diminuarea TVA în sumă de 101 437 de lei, amenda pentru nerespectarea modului de întocmire și prezentare a declarației privind TVA în sumă de 700 de lei și amenda pentru neinformarea organului fiscal privind sistarea activității subdiviziunii în sumă de 3000 de lei.

SA „Magistrala” a specificat, cu referire la constatarea din actul nr. 5-687709 din 06 decembrie 2018 ce ține de neinformarea organului fiscal privind sistarea activității subdiviziunii și anume, a reprezentanței de pe str. Ștefan cel Mare nr. 67, or. Florești, că nu a aprobat nicio decizie privind sistarea, nici măcar temporară, a activității acestei subdiviziuni, or, înstrăinarea unor bunuri imobile aferente reprezentanței de pe str. Ștefan cel Mare nr. 67, or. Florești, nu poate fi calificată ca sistare a activității acestei subdiviziuni, cu atât mai mult că legislația fiscală nu prevede noțiunea de „sistare a activității subdiviziunii”.

Totodată, reclamanta a invocat că, din sensul prevederilor art. 161 alin. (8) din Codul fiscal, rezultă că, contribuabilul are obligația de a informa organul fiscal doar despre schimbarea sau constituirea subdiviziunii, nu și despre închiderea (suspendarea) subdiviziunii.

În partea ce ține de constatarea din actul nr. 5-687709 din 06 decembrie 2018 a Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, privind diminuarea TVA ce urma a fi calculată cu suma totală de 383 475 de lei, ca efect al comercializării activelor la o valoare mai redusă decât prețul de piață, reclamanta a declarat că în legătură cu starea financiar-economică precară, în conformitate cu prevederile Legii privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02 aprilie 1997, a înstrăinat anumite bunuri și anume, tehnica și utilajul neutilizat în procesul tehnologic al întreprinderii, la prețul stabilit de comisia internă de evaluare, în baza criteriilor pieței interne, uzurii și stării tehnice a bunurilor, cererii și ofertei de pe piață etc.

Astfel, prin prisma art. 5 pct. 26 din Codul fiscal, prețul de piață și valoarea de piață reprezintă prețul mărfii, serviciului, format prin interacțiunea cererii și ofertei pe piața comerțului cu ridicata a mărfurilor, serviciilor identice, iar, în cazul lipsei mărfurilor, serviciilor identice – în urma tranzacțiilor încheiate între persoanele ce nu sunt coproprietari sau persoane interdependente pe piața respectivă a comerțului cu ridicata.

Reclamanta a notat că la evaluarea bunurilor respective, organul fiscal s-a bazat pe Raportul de evaluare din 30 aprilie 2018, întocmit de SRL „Imogrup”, care a fost întocmit doar cu scopul estimării valorii de piață a patrimoniului său în caz de reorganizare și care prevede că valorile componente sunt valabile numai în contextul acestui raport și nu pot fi folosite în legătură cu o altă evaluare, iar, dacă sunt astfel utilizate, nu sunt valabile, evaluatorul bazându-se doar pe informațiile și documentele prezentate, însă, nu a investigat suplimentar situația de pe piață.

A susținut că nu există niciun act normativ care să reglementeze calcularea prețului de piață al bunurilor și astfel, valoarea tranzacției de 6 000 000 de lei, indicată în

contractul de vânzare-cumpărare nr. 108/VC/I/05-18 din 21 mai 2018, încheiat cu SRL „Nouconst”, urmează să servească drept reper pentru determinarea valorii bunurilor respective.

A afirmat că la 13 februarie 2019, a fost depusă contestație împotriva deciziei nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019, însă, prin decizia nr. 65 din 14 martie 2019 contestația a fost respinsă.

SA ”Magistrala” a solicitat recunoașterea ca fiind ilegală și anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

Prin încheierea din 09 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, a fost respinsă cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord cu privire la strămutarea cauzei la instanța competentă de la sediul persoanei juridice – mun. Chișinău, str. C. Tănase 9.

Prin hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, a fost admisă acțiunea depusă de SA „Magistrala” și a fost anulată decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SA „Magistrala”.

La data de 02 mai 2019 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a declarat apel împotriva hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată. Totodată, apelantul a solicitat și casarea încheierii din 09 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Prin decizia din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord și a fost menținută hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Prin decizia din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord și a fost casată decizia din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 30 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord și a fost casată hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, fiind emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de SA „Magistrala” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 09 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depus de SA „Magistrala” și a fost casată decizia din 30 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 17 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost casată parțial hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central în partea anulării pct. 3.3 al deciziei nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 privind aplicarea amenzii în sumă de 700 de lei, cu emiterea în partea casată a unei noi decizii, prin care a fost respinsă pretenția SA „Magistrala” cu privire la anularea pct. 3.3 al deciziei nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019. Totodată, a fost menținută încheierea din 09 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 620 din 05 martie 2018 SRL „Bigconstruct” a devenit titular de drept al încăperilor în care anterior se afla sediul subdiviziunii SA „Magistrala”, amplasate în or. Florești, str. Ștefan cel Mare nr.67. Astfel, SA „Magistrala ” nu a sistat sau modificat sediul subdiviziunii, activitatea subdiviziunii amplasate pe adresa indicată fiind încetată, respectiv, art. 255 din Codul fiscal nu poate fi aplicat în cazul dat, or, dispozițiile articolului dat prevede sancționarea contribuabilului despre neprezentarea informației cu privire la schimbarea sediului subdiviziunii, nu și la lichidarea acesteia, întrucât subdiviziunea în cauză nu reprezintă sediul entității.

Prin urmare, Curtea de Apel Bălți a conchis că prima instanță corect a constatat că agentul economic SA „Magistrala” incorect a fost sancționat cu amendă în mărime de 3000 de lei în conformitate cu prevederile art. 255 din Codul fiscal, pentru prezentarea cu întârziere a informației privind lichidarea subdiviziunii.

De asemenea, instanța de apel a considerat justă concluzia primei instanțe privind netemeinicia și ilegalitatea actului administrativ contestat și în partea constatării încălcării fiscale de realizare în perioada fiscală 06/2018 și 07/2018 conform facturilor fiscale nr. 0122029 din 29 iunie 2018, seria II nr. 0122030 din 29 iunie 2018, seria II nr.0122025 din 12 iulie 2018, seria II nr.0122026 din 12 iulie 2018, seria II nr.0122027 din 12 iulie 2018, seria II nr.0122028 din 12 iulie 2018 de active supuse amortizării (contul contabil 123.3 și 123.4) cu valoarea mai joasă decât valoarea de piață, respectiv pentru perioada fiscală iunie 2018 cu 1248370 lei și în perioada fiscală 2018 cu 669005 lei, fapt ce a dus la micșorarea TVA aferente livrării impozabile activelor supuse amortizării.

Astfel, instanța de apel a reținut că potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. 108/VC/I/05-18 din data de 21 mai 2018, SA „Magistrala” a vândut SRL „Nouconst” bunuri mobile indicate în anexa nr. 1 la contractul de vânzare-cumpărare, bunuri supuse amortizării. Reclamanta a înstrăinat bunurile în conformitate cu prevederile Legii privind societățile pe acțiuni, la un preț stabilit de comisia internă de evaluare (în baza criteriilor pieței interne, uzurii și stării tehnice a bunurilor, cererii și ofertei la piața etc.) și aprobat prin decizia Consiliului Societății. În vederea determinării valorii de piață a bunurilor menționate, SA „Magistrala” a ținut cont de prevederile art. 5 pct. 26 din Codul fiscal, conform cărora valoarea de piață reprezintă prețul mărfii format prin interacțiunea cererii și ofertei pe piața comerțului cu ridicata a mărfurilor identice; în lipsa bazei comparabile, ca prețuri de reper se vor utiliza prețurile rezultate în urma tranzacțiilor încheiate între persoanele ce nu sunt coproprietari sau persoane interdependente pe piața specificată mai sus.

Curtea de Apel Bălți a menționat că anterior, SA „Magistrala” a încheiat un contract cu o companie licențiată în domeniul evaluărilor SRL „Imogrup”, în vederea efectuării unei evaluări a tuturor activelor SA „Magistrala”, inclusiv bunurilor ulterior înstrăinate în scopul reorganizării și pentru prezentarea la Comisia Națională a Pieței Financiare. Reieșind din condițiile contractului, evaluatorul a eliberat Raportul de evaluare conform situației la data de 30 aprilie 2018. Scopul raportului dat a fost exclusiv estimarea valorii de piață a patrimoniului pentru reorganizarea SA „Magistrala”. Prin urmare, organul

fiscal neîntemeiat, la determinarea corectitudinii calculării și achitării TVA aferente comercializării activelor supuse amortizării, în scopul impozitării, a apreciat valoarea impozabilă reieșind din valoarea de piață a activelor supuse amortizării, determinată conform evaluării efectuate de către SRL „Imogrup”, or, după cum s-a menționat supra, raportul dat a fost întocmit exclusiv pentru estimarea valorii de piață a patrimoniului pentru reorganizarea SA „Magistrala” și nu reprezintă un raport de expertiză privind stabilirea valorii de piață a bunurilor comercializate.

Cu referire la încălcarea privind nerespectarea modului de întocmire și de prezentare a Declarației privind TVA pentru perioada 06/2018, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată, reprezentantul reclamantei a confirmat că a avut loc o greșeală, astfel, suma TVA în mărime de 83333,33 lei a fost calculată corect de către control în luna martie 2018 și apoi stornată în luna aprilie 2018 din suma avansului primit în mărime de 500 000 lei de la SRL „Bigconstuct” cu destinația plății - construcții și teren, deoarece însăși prin destinația avansului se atestă că acesta include plată pentru achitarea unei livrări impozabile și nu este diferențiată în destinație partea acesteia. În partea ce ține de sumele TVA calculate și stornate din avansurile primite în celelalte perioade fiscale, acestea au fost calculate și stornate reieșind din sumele reflectate în contabilitate la conturile contabile 221.1, 234.1, în conformitate cu prevederile art. 108 alin. (5) din Codul fiscal, ce stabilește că, dacă factura fiscală este eliberată sau plata este primită pînă la momentul efectuării livrării, data livrării se consideră data eliberării facturii fiscale sau data primirii plății, în dependență de ce are loc mai înainte.

La data de 13 ianuarie 2021 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a depus recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 17 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți și emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

La data de 17 februarie 2021 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 17 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți și hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat aplicarea eronată de către instanțele ierarhic inferioare a normelor de drept material și procedural.

A indicat că intimata a înstrăinat la data de 05 martie 2018 companiei SRL „Bigconstruct” bunurile imobile în care își avea înregistrată la organul fiscal subdiviziunea/reprezentanța amplasată în or. Florești str. Ștefan cel Mare 67, iar, cererea despre închiderea subdiviziunii a fost depusă la data de 11 noiembrie 2018, adică cu depășirea termenului de 60 de zile prevăzut de lege în acest sens.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare în mod abuziv și distorsionat au interpretat prevederile art. 161 alin. (8) din Codul fiscal și greșit au conchis că SA „Magistrala” nu a sistat sau modificat sediul subdiviziunii, motivând că subdiviziunea în cauză nu reprezintă sediul entității, fapt ce a generat emiterea unei soluții contrare circumstanțelor cauzei și prevederilor legale.

Cu referire la comercializarea activelor SA „Magistrala” la prețul stabilit de comisia internă a intimatei, sub nivelul de piață stabilit în Raportul de evaluare executat

de compania licențiată SRL „Imogrup”, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a invocat că, soluția instanțelor ierarhic inferioare, prin care au fost apreciate drept legale acțiunile intimății, este nemotivată și nefondată, adoptată în contradicție cu circumstanțele reale ale cauzei și cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, recurentul a menționat că din motivarea hotărârilor nu este clar cum și în baza căror probe cercetate în ședința de judecată, instanțele ierarhic inferioare au considerat faptul că scopul raportului a fost exclusiv estimarea valorii de piață a patrimoniului pentru reorganizarea SA „Magistrala” și nu reprezintă un raport de expertiză privind stabilirea valorii de piață a bunurilor comercializate. Or, raportul din 30 aprilie 2018, prezentat de intimată în cadrul controlului, a fost elaborat în conformitate cu art. 6 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea de evaluare și realizat în baza informațiilor furnizate de către beneficiar, veridicitatea și corectitudinea datelor fiind responsabilitatea acestuia.

A precizat că la pct. 2.5 din raport este stipulat că, valoarea bunurilor a fost apreciată la valoarea de piață, iar, la baza selectării metodelor de evaluare și a modificărilor de aplicare a acestora a fost situația actuală a proprietății, estimările fiind bazate pe condițiile actuale ale pieții, astfel, valorile rezultate conduc la estimarea cea mai profitabilă a valorii reale.

Totodată, recurentul consideră că este neîntemeiată afirmația intimății precum că înstrăinarea la prețurile de piață determinate de comisia internă a fost dictată de multiplele datorii la buget ale companiei, în condițiile în care, în pofida deținerii la data de 30 aprilie 2018 a unui raport de evaluare, contribuabilul înstrăinează bunurile imobile sub nivelul evaluat, fapt care este lipsit de avantaj economic.

A notat că prevederile Legii cu privire la societățile pe acțiuni, la caz, urmau a fi aplicate de către instanțele de judecată doar în raport cu prevederile Codului fiscal, iar, în cazul unor discrepanțe între aceste acte normative, se aplică prevederile art. 3 alin. (3) din Codul fiscal în scopul impozitării, or, noțiunea prețului de piață, precum și modalitatea obligatorie de stabilire a acestora, consecutivitatea obținerii informației despre prețurile de piață, sunt stipulate la art. 5 pct. 26 din Codul fiscal.

Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord a apreciat critic concluzia instanței de apel aferentă încălcării privind modul de întocmire și prezentare a declarației privind TVA pentru perioada fiscală luna 06/2018, deoarece potrivit deciziei nr. 219/89 din 23 ianuarie 2019 intimată a admis încălcări în mai multe perioade fiscale, asupra cărora instanțele ierarhic inferioare s-au expus parțial.

La data de 01 februarie 2021, intimății SA „Magistrala” i-a fost notificată cererea de recurs nemotivată (f.d. 212 volumul II), iar la 25 februarie 2021 recursul motivat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Referință nu a fost depusă.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia din 17 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord la data de 25 ianuarie 2021 (f.d. 209, volumul II).

Astfel, recursul nemotivat depus la 13 ianuarie 2021, precum și motivarea recursului depusă la 17 februarie 2021, sunt în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Nord, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Aliona Miron

Victor Boico